

មិត្តរាជ្យក្រក់ មិត្តល្អ (ពាក្យ ៧)

ន គលេ បាបកេ មិត្តេ

ន គលេ បុរិសាធមេ

គលេថ មិត្តេ កល្យាណ

គលេថ បុរិសត្ថមេ

បុគ្គលពុំគួរសេពគប់មិត្រ
 បុរសអធមឥតតម្លៃ
 គួរសេពតែមិត្រកល្យាណ
 បុរសខ្ពត្តមសមទាំងគ្រប់
 គប់ពាលពាលនាំទៅរកខុស
 ឬស្រីដែលមានចិត្តផ្អិតផ្អង
 រីការសេពគប់នេះតែងឆ្គង
 ក៏តែដិតដោយតាមគ្នាទៅ
 មនុស្សឃ្នាលសេះឥតខ្ចួកសោះ
 ដោយវាហាត់តាមពុំកន្តើយ
 ព្រោះវាហាត់ធ្វើតាមគង្វាល
 វាដើរប៉ាក់ពើកប៉ាក់ពើកដែរ
 ទោះបីជាតិលើជាតិលតា
 ឆ្គងតាមគ្នាវាមិនបាច់ហាត់
 ជាតិល្វីងលាយគ្នានឹងជាតិផ្អែម
 ព្រោះការសេពគប់រាចរុញច្រាន

មិត្តបាបទុច្ឆរិតរាជ្យក្រក់ក្រៃ
 លាមកចង្រៃកុំសេពគប់ ។
 មានមិត្តក្សេមក្សាន្តតតឧបទ្រព្យ
 គួរតែសេពគប់កុំបោះបង់ ។
 គប់ប្រាជ្ញជាប្រុសកាន់ពេញអង្គ
 ស្មូតត្រង់នាំត្រង់មករកត្រូវ ។
 ទោះឥតបំណងឲ្យខុសផ្លូវ
 ពុំបាននៅតាមធម្មតាឡើយ ។
 សេះបោះជំហានតាមរឿយៗ
 ពុំយូរលង់ឡើយសេះខ្ចួកដែរ ។
 ដាលរាលឲ្យចិត្តវាងាកបែរ
 ព្រោះតែយល់ថាគេបង្ហាត់ ។
 វាសេពគប់គ្នាត្រាតែកាត់-
 រែងបាត់ភាពដើមខ្លះពុំខាន ។
 ធ្វើជាបង្អែមប្រើការបាន
 ភាពដើមប៉ុន្មានឲ្យប្រែក្លាម ។

ពិចខ្លួនឯង (បទពាក្យ ៧)

អគ្គា ហិ អគ្គនោ នាថោ	កោ ហិ នាថោ បរោ សិយា
អគ្គនា ហិ សុខន្ទេន	នាថំ លភតិ ទល្លតំ វលប្ប
ត្រូវយកខ្លួនយើងជាពំនឹង	យើងមិនត្រូវពឹងជនណា ៗ
ប្រៀបខ្លួនឲ្យល្អក្រអូសស្ងាម្យ	បានជាពំនឹងដ៏ក្រក្រី ។
បាបដែលខ្លួនឯងបានធ្វើនោះ	ខ្លួនសម្មតឆ្ពោះខ្លួនឯងក្តី
បាបញាំញីបានប្រាជ្ញាខ្លី	ដូចពេជ្រអាចច្រែកាត់កែវមណី ។
វ័ល្លិជ្រែវស្សបរិភវាងភ្នំ	ជនទ្រុស្តសីលខំញ៉ាំងតន្រ្តីយ៍
ធ្វើឲ្យដួលដូចរាំងគីវី	ចូលដល់ក្នុងទិមារប៉ុនប៉ង ។
កម្មដែលអាក្រក់ងាយធ្វើណាស់	គ្មានផលល្អច្បាស់ដល់ខ្លួនផង
កម្មល្អ ផលល្អក្រកន្លង	អ្នកផងមិនងាយបានកសាង ។
ទុប្បញ្ញវន្តណាមួយក្តី	អាស្រ័យទិដ្ឋិខុសសព្វយ៉ាង
បដិសេធឈិរិវតដ៏ភ្លឺស្វាង	នៃខាងអរិយអរហន្តា ។
ទស្សនជននោះមានអត្ថន័យ	ដូចផ្លែបូស្សីជាឧបមា
បន្ទាប់ពីបានផលផ្លែផ្កា	បូស្សីត្រូវការងាប់ដើមវា ។
ធ្វើបាបខ្លួនឯងខ្លួនសៅហ្មង	មិនធ្វើបាបផងចិត្តខ្លួនថ្នាំ
បរិសុទ្ធសៅហ្មងក្នុងចិត្តា	គ្មានជនឯណាសំអាតជួស ។
បរិសុទ្ធសៅហ្មងប្រាកដជាក់	ខ្លួនអ្នក អ្នកធ្វើគ្មានជំនួស
(សីល សមាធិ បញ្ញា ផ្ដួស)	មិនអាចធ្វើជួសទេម្ចាស់ថ្ងៃ ។
ស្គាល់ប្រយោចន៍ខ្លួនប្រសើរក្រៃ	គប្បីខ្វល់ខ្វាយរូតសន្សំហោង ។

មិនគួរ

ហ៊ីនំ ធម្មំ ន សេវេយ្យ បរមាទេន ន សំវសេ
 មិច្ឆានិដ្ឋី ន សេវេយ្យ ន សិ យា លោកវច្ឆុនោ ។ល។

(បទពាក្យ ៧)

មិនគួរសេពគប់ធម៌ថោកទាប	មិនសង្គ្រោះភាពប្រមាទធំ
មិនគួរទិដ្ឋិយល់ច្រឡំ	មិនគួររស់ផ្សំបំព្រៃលោក ។
អ្នកបួសកុំមើលងាយភោជន	ប្រតិបត្តិធម៌មុនសីមបរិភោគ
ដេកនៅក្នុងធម៌សុខអធ្យោគ	នៅក្នុងបរិលោកនិងលោកីយ៍ ។
គួរប្រព្រឹត្តធម៌សុចរិត	ចៀសវាងទុច្ចរិតកុំមេត្រី
អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌សុខឥតបី	ទោះក្នុងលោកីយ៍លោកខាងមុខ។
មច្ចុមិនឃើញនូវជនណា	ដែលឃើញសង្ខារថាជាទុក្ខ
ដូចពពុះទឹកមានគ្រប់ស្រុក	ដូចថ្លែបណ្តើរកូនព្រិច ៗ ។
មើលលោក (អត្តភាព) ឲ្យប្រាកដ	ល្អដូចរាជវង្សច្រើនលេច
ជនពាលជាប់ចិត្តនឹកមិនភ្លេច	អ្នកចេះធ្វើកិច្ចមិនជំពាក់ ។
ជនណាប្រមាទពីបុព្វ	ក្រោយមកបានស្មារតីភ្ញាក់
ដូចថ្លន្តរៈផុតពពកជាក់	បំភ្លឺលោកអ្នកដោយរស្មី ។
កម្មចាស់ជនណាបានលះពិត	ដោយកុសលចិត្តថ្នាក់ (អរិយ៍)
ដូចថ្លន្តរៈផុតនភាល័យ	បំភ្លឺលោកីយ៍ត្រជាក់ថ្នាំ ។

នរណាអាចឃើញនូវការពិត	លោកនេះងងឹតស្រែនរណាការ	
ចំនួនតិចណាស់ទៅស្នាក់	ក្រដូចបក្សាចលប្រាស	។
ហង្សហើរតាមផ្លូវព្រះអាទិត្យ (អរិយ៍)	មានបុគ្គិរកាសធុរ្យា	
បណ្ឌិតចេញចាកលោកបីបាន	លោកឈ្នះមារប្រាណនិងសេនា។	
សម្តីជាងក គឺសច្ចៈ	អស់លក្ខណ៍ដោយប្រើពាក្យមុសា	
ឈ្មោះថាកន្លងបរលោកា	មានបាបពីណាបើមិនធ្វើ	។
ពាលមិនបានទៅស្នាក់ទេវលោក	មកពីកំណាញ់ស្នាក់មិនស្ទើរ	
មិនធ្វើទានហើយមិនសរសើរ	ពាលលះដំណើរទាំងពីរហោង ។	
បណ្ឌិតធ្វើទានដោយខ្លួនឯង	ខ្លះខ្លាំងត្រេកអរទានអ្នកផង	
ដល់លោកខាងមុខសុខកន្លង	ដោយអានិសង្សអនុមោទនា ។	
បានភាពជាធំយ៉ាងស្តេចចក្រ	សោយរាជ្យអនក្សតពភារា	
ឬមួយសោយសុខក្នុងស្នាក់	អ្នកបានសោតាប្រសើរសល់ ។	

